

Olv.: ApCsel 2,1-11 –1Kor 12,3b-7.12-13 –Jn 20,19-23

Jézus megjelenik az apostoloknak

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Ilyen többnapos ünnepek alkalmával mindig az jut az eszembe, hogy „ez a szent maradék”. Ennyien maradtunk, csak mindig abban reménykedem, hogy a hiányzók ünnepelnek valahol máshol, mert egy keresztény ember vasárnapja a szentmise nélkül nem vasárnap. Ezen a mai ünnepen, pünkösdi ünnepén, *kérjük az Istent, adjon nekünk a Lelkéből*. Töltse el az Ő Lelke a mi lelkünket. Isten az, aki éltet. A Lelkéből adott nekünk, ezért az ember istenarcú lény. Ha ahhoz is van bátorságunk, hogy azt is kérjük, hogy ez az isteni Lélek kezdjen működni bennünk, akkor megújul a világ.

Ezt a szentmisét most azokért ajánljuk fel, akik itt vannak. Kicsit önző módon csak magunkra gondolunk, és azért imádkozunk, hogy az Isten Lelke kezdjen működni bennünk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az Egyház mindig megújulásra szorul.

Ezt az igazságot a második vatikáni zsinat különösen is a középpontba állította. Mondhatjuk így: az Egyház megújítandó. ***Az egyház mi vagyunk.*** Arról van szó, hogy az ember minden nap újjászülessen. Minden egyes reggel erről szól, hiszen fölkel a nap. Az új nappal az ember egy új lehetőséget kap.

***Az Egyház reformja azt jelenti,
hogy annak az embernek, aki magát az Egyházhoz tartozónak mondja,
aki magát kereszténynek tartja, annak állandóan meg kell újulnia a Lélek által.***

Az Isten az ő Lelkéből adott nekünk. Isten azt akarja, hogy a Lélek működjön.

Ha a Lélek működik, akkor megújul a föld.

Ha az Isten Lelke eleven, akkor kiteljesedik az élet.

Pünkösdi ünnepe erről szól. Az embereknek, akik megismerték Jézust, megismerték az ő tanítását, megismerték az ő példáját, azoknak erről tanúskodniuk kell a világ megújulásának érdekében. Lehetnek különböző programok ezen a földön, lehetnek a legkülönbözőbb értelmezései a történeteknek, az eseményeknek, a társadalomnak.

Egyedül az ember megújulásától függ minden.

Nem lehet önző emberekkel új világot építeni.

Nem lehet önértéküket érvényesítő emberekkel új közösségeket létrehozni.

A zsidók a húsvétot ünnepelték és pünkösdkor elindultak haza. Ez az elindulás napja, ami azt jelenti, hogy mindazzal, amit ott megtapasztaltak és átéltek, mindazzal a lelkükben menjenek haza és valósítsák meg a mindennapjaikban. Zsidóknál a húsvét arról szól, hogy az Isten

megszabadította őket a fogságból. Ezt minden évben megünnepelték. Pünkösd az ötvenedik nap volt húsvét után, ezt a zsidók a hetedik ünnepnek nevezték. A $7 \times 7 = 49$ és az ötvenedik nap a pünkösd. Ez a hálaadás napja volt a zsidók életében. Az aratáskor adtak hálát. Emlékeztek arra, hogy az Isten új utat szabott nekik. Nemcsak megmentette őket a rabságból, hanem törvényei által megmutatta nekik a szabadság útját is. Erre hivatkozva mondja az egyik egyházatyja: „*A szabadság foglya vagyok.*” Gyönyörű megfogalmazás. A szabadságom azt jelenti, hogy fogolyként kötözöm meg magam azért, hogy ezen az úton járjak.

Pünkösdkor, az ötvenedik napon a zsidók elindulnak haza, hogy megvalósítsák a mindennapjaikban mindazt, amit átéltek. Megvalósítsák, mit jelent a szabadság. Megvalósítsák, mit jelent az Isten törvényei szerint élni. Mit jelent az, hogy értik egymást. Értik az életet. Értik a saját életüket. Értik az egymással való kapcsolatukat. Ezt hallottuk a mai szent olvasmányban, hogy megértették, amit hallottak. Mindenki, mintha a saját anyanyelvén hallotta volna az üzenetet, az igazságot. Erről van szó.

A világ megújulása értelmezés kérdése.

Vigasztaljátok egymást!

Értjük-e azt, amit érteni kell? Értjük-e az életünk értelmét? Felfogtuk-e? A Vigasztaló, akit Jézus megígért, pontosan azért jön, hogy segítsen nekünk abban, hogy fölismerjük az életünk értelmét. A Vigasztaló! Az Ószövetségben a prófétáknak számtalanszor ez a feladata: „Vigasztald az Én népemet!” „Vigasztaljátok az Én népemet!” Innen is értelmezhetjük pünkösdöt: „Vigasztaljátok egymást.” A Vigasztaló, a Consolator! Konzol azt jelenti: tartószerkezet. A vigasztalás ezt jelenti, hogy tartjuk egymást. Nem azt jelenti, hogy vigasztalgatjuk egymást, mert látjuk, hogy szomorú.

A vigasztalás arról szól, hogy tartjuk egymásban a lelket!

Fölismertük azt, hogy értjük az élet lényegét.

Értjük egymást!

A bábeli zavar azt jelenti, hogy nem értik egymást az emberek. Nem érti a saját életét sem az az ember, aki csak magával törődik, magával van elfoglalva. Nem érti a másik ember életét az, aki csak magára gondol. Ez okozza a világ zűr-zavarát. Akkor kezdjük érteni az életünk értelmét, amikor értjük a másikat. Mikor értjük a másikat? Amikor elfogadjuk azt, amit Jézus mondott: „Úgy küldelek titeket, ahogy az Atya küldött Engem.” Mit bízott Jézusra az Atya? Az Ő szeretetét. Jézus ezt mutatta be ebben a világban, hogy szeret bennünket az Isten.

Így küldelek Én is titeket, mutassátok meg az Én szeretetemet az embereknek.

Jézus szeretetéből újjászületnek az emberek.

Aki Jézussal találkozott, az újjászületett.

Rádöbbsent arra, hogy van értelme az életének.

Valakinek ő fontos volt, Jézusnak mindenképpen.

Ezért küldi el a Lelket, hogy az ember erre képes legyen.

Minden értetlenség ebből származik. Az ember önmagába burkolózik, az ember a maga javának, a maga érdekének, a maga dolgainak a világába temetkezik, aztán csodálkozik azon, hogy egyszer csak nem látja a saját életének az értelmét sem, mert ez csak akkor lehetséges, ha értem a másikat. Ehhez kell nekünk, hogy az Isten Lelkéből kapjunk, hogy felfedezzük magunkban az Isten Lelkét. *Bennünk van.* Nem valami plusz adalékról van itt szó. Nem arról van szó, hogy valamit belénk tölt az Isten pünkösd ünnepén, hanem a bennünk lévő

adottságokat szabadítja föl, hogy használjuk, ahogy szintén hallottuk az olvasmányban. Az életünk értelmét ez adja, hogy használjunk. Ne a hasznunkat hajszoljuk állandóan, hanem használjunk. Egymás javát szolgáljuk, a másik javát szolgáljuk. Ehhez kell nekünk az erősítés, ehhez kell a bátorítás, ez a Vigasztaló Lélek.

Vigyem az örömhírt!

Az evangélium utalt erre: „Rájuk lehelt Jézus.” Ezek jelképes gesztusok. A teremtéskor a Lélek eleveníti meg a világot. Amikor az Isten embert teremt, akkor megalkotja a föld porából és belelehel az élet leheletét, a saját Lelkét. Ez a Szentlélek az, aki Máriát betölti. Ez a Szentlélek az, aki Jézust betölti, amikor megkeresztelkedik. Erre a Szentlélekre utal Jézus, amikor azt mondja: „Az Úr Lelke rajtam.” Ez nem valami szép mondás, hanem azt jelenti, hogy elküldött, hogy vigyem az örömhírt az embereknek.

Vigyem ezt az örömhírt, amihez a Lélekre van szükségünk.

Isten Lelkének a bátorítására van szükség, hogy az ember merjen szeretni.

Az ember ne különböztessen, az ember ne különbségeket tegyen.

Ismerje föl, hogy mi az életének az értelme.

Ez által újul meg a föld színe. Összetartozunk.

Ezért örültem ennek a június 4-ének. Végre húzzuk ki már a méregfogát ennek a tragikus napnak. Többet foglalkozzunk azzal, hogy összetartozunk. Igen, de összetartozni csak lélekben lehet, mert a Lélek az, aki éltet. „A betű öl, a Lélek éltet.” - olvassuk a Bibliában is. Jaj, mennyi a betű. Mennyi betűt kopogtatunk le egy szerződéshez. Ki lehetne tapétázni a földgolyót a szerződésekkel, nem tudom, hány rétegben, *mert már a lélekben nincs igazából szeretet.* Azt hisszük, hogy biztosítani lehet a biztonságot, a kapcsolatokat, az összetartozást szövetségekkel, szerződésekkel, dokumentációkkal. Nem lehet. Ezek a lelkünkben rejtőzködnek. Annak a lelkében, aki fölismerte az élete értelmét, ezt a szabadságban fogságot. Szabadságra születünk, de a szabadság ezt jelenti, hogy úgy teszünk tanúságot Jézusról, ahogy ő tanúságot tett az Atyáról: „Életemet adom oda értük.” „Nem azért jöttem, hogy uralkodjak, hanem hogy szolgáljak.”

Ez a szolgálat, egymás életének a szolgálata jelenti a megújulást.

Pünkösöd van. Kérjük a Lelket.

Ha van bátorságunk, akkor azt kérjük, hogy támadjon föl bennünk az isteni Lélek.

Szűnjenek meg a félelmeink, szűnjenek meg a bizonytalanságaink.

Szűnjön meg az önzésünk, mert öröm csak akkor lehetséges,

az élet kiteljesedése csak akkor lehetséges, ha ezeket magunk mögött tudjuk,

ahogy az apostolok esetében is látjuk.

Féltek, bezárkóztak, összedőlt minden, mert csak magukra gondoltak.

Ránk dől a világ, ha csak magunkra gondolunk.

Amikor Jézus megjelenik, akkor rádöbbennek arra, hogy mire is való az élet?

Mit is jelentett a Jézussal való kapcsolatuk?

Akkor: „Menjetek és tegyetek tanúságot Rólam!”

Ettől kezdve elindul az Egyház útja.

Ezért pünkösöd az egyház születésnapja!

Talán ma is megjelenik Jézus nekünk.

Értjük az élet értelmét? Értjük a saját életünk lényegét?

Ha igen, akkor mozdulunk.
 Akkor ma megújítjuk az egymásról való felfogásunkat.
 Megújítjuk az egymással való kapcsolatunkat ebben az értelemben.
 Akkor valóban egy új világ kezdődik ma.
 Ennek minden nap így kell történnie, hogy megújuljon az életünk.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Többfrontos ez a harc. Az ember harcol önmagával, az ember harcol az emberekkel, hogy ez a szemlélet érvényre juthasson. A legnagyobb harcot az értetlenkedőkkel vívjuk, mert a világ soha sem érti meg azokat, akik Isten Lelke szerint élnek, miközben erre vágyik mindenki. Mindenki azt szeretné, hogy ő fontos legyen a másinak. De amikor ezt valaki komolyan gondolja, akkor az esetek többségében bolondnak tartják. Ezeket az apostolokat is így illették. Részegek, tele itták magukat édes borral és most itt lelkesednek. A nagy szentek, amikor rádöbrentek az élet értelmére, szinte belezavarodtak. Az emberek bolondnak is tartották őket, szinte az összes nagy szentet. Ebbe csak bele lehet örülni, ha az ember úgy igazából belegondol.

Viszont ez nem örültség, hanem az életünk megértése. Nagyon értetlenkedünk. Bábeli világban élünk, ahol nem értjük egymást, talán nem is akarjuk érteni egymást. Amikor valaki ezt komolyan gondolja, akkor: „Mit akar ez?” Semmit, önmagát, de értelmes életet. Ezért imádkozzunk, hogy ezt a sokfrontos harcot tudjuk vállalni.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, te bőségesen árasztod Egyházadra mennyei ajándékaidat. Őrizd bennünk a kegyelmet, amelyet adtál, hogy a Szentlélek belénk öntött ereje mindenkor elevenen működjék és a lelki táplálék gyarapítsa bennünk a kegyelmi életet Krisztus, a mi Urunk által.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Isten áldásával menjünk haza az emberekhez abban a szent tudatban, hogy az élet értelme az, hogy egymással összetartozunk. Ennek az összetartozásnak az ára az ember áldozatkészsége. E nélkül nem lehet emberekkel összetartozni. Isten ezt a programot adta az embernek. Jézus Krisztus ezt élte elénk, ezért ő a világ megváltója. A világ megváltásra szorul folyamatosan. Ez a krisztusi út az, ami valóban a megváltást jelentheti.

+ *Á L D Á S* +